

at naar der fra flere Sider er anket over, at efter Forslaget vil i flere Tilfælde Ministeren faa Bemyndigelse til at dispensere fra Loven, og man deri vil se et Forsøg paa at etablere en Slags Ministervælde, saa er dette ganske ved Siden af det virkelige Forhold. Det virkelige Forhold er jo dette, at vi stadig er i Færd med at afvikle Krigstidens Vanskeligheder, og da man fra Regeringens Side vel maa befrygte, at der kan opstaa Vanskeligheder af den ene og den anden Art, har man fundet det nødvendigt at have Ventilert hist og her i Loven, saaledes at der kan dispenseres i enkelte Tilfælde. Det tror jeg er ganske forstandigt og vist ogsaa nødvendigt, og jeg indser ikke, at der deri er noget som helst Forsøg paa at etablere et Minister-vælde. Tværtimod, disse Bestemmelser om Ministerens og Bankinspektørens Ret til at dispensere er af fuldstændig saglig og praktisk Natur, og der er ingen Grund til at lave Politik paa dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: At det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen optraadte i Medynksrollen overfor mig, skal jeg ikke opholde mig ved; men naar han sagde, at jeg stod som Forsvarer for Bankerne, vil jeg gerne dertil sige, at det, jeg gjorde, var at advare imod under den Panikstemning, de mange Sammenbrud har vakt, at vedtage en Lov, der tog Sigte paa, at Situationen havde udviklet sig til, at disse Sammenbrud blev en almindelig Foreteelse. Jeg tør nok hævde, at de fleste af dem er fremkaldt af Engagementer, der ligger forud for Banklovens Vedtagelse i 1919, og derfor kan de ikke være det eneste Argument for saa vidtgaende Ændringer i Bankloven som her foreslaet. Endvidere vil jeg gerne igen minde om, at man dog ved dette Lovforslags Behandling maa huske paa, at det er private Selskaber, der er Tale om. Og endelig citerede jeg ikke en amerikansk Bankmand, der havde udtalt sig i 1908. Nej, man indførte en Sikkerhedsfond i nogle Stater i 1908, og en amerikansk Bankmand udtalte sig om de Erfaringer, man havde høstet fra 1908 til 1922. Det er altsaa noget ganske andet end det, det ærede Medlem sagde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Søgaard: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede sig saa afvisende overfor det fra forskellige Side udtalte Ønske om at faa Andelskasserne undtaget fra Bankloven. Jeg forstaa vedblivende ikke dette Standpunkt. Dette Forslags Hensigt er jo at sikre Indskyderne og undgaa fremtidige Bankkrak. Men i Andelskasserne har der ingen Krak været, og hvis ikke de forskellige Bankkrak havde fremkaldt det her foreliggende Forslag, vilde sikkert ingen have tænkt paa at give saadanne Regler for Andelskasserne. — Det ærede Medlem mente, at den ubegrænsede Garanti, Landmændene ydede for Andelskasserne, ikke var saa meget værd, fordi de garanterede saa mange Steder. Men den Garanti, Landmændene yder for deres Mejerier, Brugsforeninger og Slagterier, er slet ikke en Garanti, der forringer deres økonomiske Styrke, idet disse Sammenslutninger jo netop har styrket deres Økonomi. Jeg tror, at den solidariske Garanti mange Gange er mere værd end de Veksler, der ligger i Bankerne, og som skal danne Aktivet for Bankerne. At det, som det ærede Medlem siger, er let at laane i disse Kasser, tror jeg slet ikke. Man kræver god Sikkerhed, og da man i Andelskasserne kender hinanden, vil man sikkert ikke udlaane ud over det, Medlemmerne kan garantere. Det er heller ikke Meningen, at Andelselskaberne vil unddrage sig Kontrol; de ønsker kun en særlig Lovgivning eller ogsaa at komme ind under Sparekassetilsynet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Elgaard bemærkede, at vi ikke skulde vedtage nogen Paniklov. Det er jo nu længe siden, Krigen sluttede, vi har nu haft 3—4—5 Aar til at se, hvorledes de økonomiske Forhold har udviklet sig, og jeg synes, de har udviklet sig paa den Maade, at der er al Grund til at ved-